

poz. 372) i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy na cele rozbudowy miasta, zgodnie z planem zabudowania, zatwierdzonym przez Ministra Robót Publicznych w dniu 23 kwietnia 1930 r. grunty, stanowiące własność Skarbu Państwa, położone przy ulicach Grójeckiej i Opaczewskiej w Warszawie o łącznej powierzchni 6097 mkw.

§ 2. Część gruntów wymienionych w § 1 przeznaczoną pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 8 lipca 1930 r. o łącznej powierzchni 2176 mkw. odstępuje się gminie m. st. Warszawy za cenę w § 4 oznaczoną.

§ 3. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy bezpłatnie z gruntów wymienionych w § 1 część tych gruntów, przeznaczonych według wspomnianego w § 1 planu zabudowania pod ulice — o łącznej powierzchni 3921 mkw.

§ 4. Cena sprzedaży gruntów, wymienionych w § 2 wynosi 6 złotych za 1 mkw., czyli ogółem 13.056 złotych i zostanie spłacona Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 5 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia, względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów, odstępowanych niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tych gruntów, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

849.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 grudnia 1931 r.

w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi, według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 24 marca 1931 r., grunt państwowy, położony w Warszawie na Żoliborzu, ograniczony od południa ul. Krasińskiego, od zachodu ul. Stołeczną, od północy ul. Skarniewską, od północnego wschodu placem Cecory i od wschodu ul.

Trentowskiego — o łącznej powierzchni 5.864 mkw. 96/100 mkw.

§ 2. Cena sprzedaży gruntu, wymienionego w § 1, wynosi 2 zł 058 gr za 1 mkw., czyli ogółem 12.070 zł 09 gr, i wpłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy przy podpisaniu aktu kupna - sprzedaży.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntu, odstępowanego niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tego gruntu — porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

850.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 grudnia 1931 r.

o zmianie granic gminy wiejskiej Zaorle w powiecie rawickim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Z obszaru dworskiego Osiek (obwód Zaorle) w powiecie rawickim, województwie poznańskim wyłącza się parcele:

karta 2 numery 82, 83 i 84;

karta 3 numery 73, 74, 78, 86, 81, 79, 83, 84, 72, 80, 1, 75 i 85;

karta 4 numery 25, 30, 31, 27, 28, 24, 36, 34, 35, 32, 33, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 44, 45, 29 i 67/64

i włącza się je do gminy wiejskiej Zaorle w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

851.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 października 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Robót Publicznych o Radzie ubezpieczeń społecznych.

Na mocy art. 29 dekrety z dnia 3 stycznia 1918 r. o organizacji władz naczelných (Dz. P. K. P.

Nr. 1, poz. 1) §§ 49 i 64 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (aust. dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 413) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej Radę ubezpieczeń społecznych, jako organ doradczy i opiniodawczy w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

§ 2. Do zakresu działania Rady ubezpieczeń społecznych należy:

a) wydawanie opinii o przekazanych jej do rozpatrzenia przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej projektach ustaw i rozporządzeń,

b) wydawanie opinii o przekazanych jej do rozpatrzenia przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej projektach jego zarządzeń administracyjnych, posiadających charakter ogólny i dotyczących całego Państwa lub znacznej jego części,

c) opinjowanie o wszelkich innych sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, poruczonych Radzie ubezpieczeń społecznych przez ustawy lub rozporządzenia lub przekazanych jej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Na obszarze województw: krakowskiego, łódzkiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, cieszyńskiego, warszawskiego, wrocławskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz wileńskiego wysłuchanie opinii Rady ubezpieczeń społecznych jest niezbędne w przypadkach przewidzianych w §§ 49 i 58 powołanej na wstępie ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r.

§ 3. Rada ubezpieczeń społecznych składa się z 40 członków, mianowanych na przeciąg 3 lat przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, w tem:

a) 12 przedstawicieli robotników i pracowników umysłowych, powołanych z list kandydatów, przedstawionych przez ogólnokrajowe zrzeszenia pracowniczych związków zawodowych;

b) 12 przedstawicieli pracodawców, powołanych z list przedstawionych przez izby przemysłowo-handlowe i rolnicze oraz organizacje pracodawców;

c) 16 powołanych według uznania Ministra Pracy i Opieki Społecznej z pośród osób, które wykazały się pracą teoretyczną lub praktyczną na polu ubezpieczeń społecznych.

§ 4. Rada ubezpieczeń społecznych obraduje i uchwała opinie bądź w pełnym składzie, bądź w kompletach, przeznaczonych dla poszczególnych zagadnień z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Komplety składają się co najmniej z 10 członków, z zachowaniem równego przedstawicielstwa pracowników i pracodawców.

Skład kompletów ustala Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek rady. Specjalnemu kompletowi powierzone będą sprawy taryfy niebezpieczeństwa w ubezpieczeniu od wypadków.

W razie potrzeby uznanej przez jeden z kompletów lub przewodniczącego mogą odbywać się

wspólne posiedzenia i zapadać łączne uchwały kompletów.

§ 5. Posiedzenia rady i jej kompletów zwołuje Minister Pracy i Opieki Społecznej w miarę potrzeby.

Na posiedzeniach rady i jej kompletów przewodniczy Minister Pracy i Opieki Społecznej lub w jego zastępstwie wyznaczony przez niego urzędnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Rada ubezpieczeń społecznych i jej komplety uprawnione są do wydawania opinii w obecności co najmniej połowy członków.

Opinie Rady ubezpieczeń społecznych i jej kompletu zapadają zwykłą większością głosów. Wnioski mniejszości winny być dołączone do opinii.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

§ 6. W posiedzeniach rady i jej kompletów mogą brać udział ponadto:

a) delegaci Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Robót Publicznych, wyznaczeni przez właściwych ministrów;

b) rzeczoznawcy do zagadnień specjalnych w razie powołania takich rzeczoznawców przez radę, jej komplet lub Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Delegaci Ministerstw i rzeczoznawcy nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 7. Członkowie Rady ubezpieczeń społecznych i rzeczoznawcy pełnią swe obowiązki bezpłatnie. Zamiejscowi otrzymują za przejazd na posiedzenia Rady zwrot kosztów w wysokości ceny biletu kolejowego II klasy w pociągu pośpiesznym.

§ 8. Członkowie Rady ubezpieczeń społecznych mogą być przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej odwołani, jeżeli opuszczają trzy kolejne posiedzenia bez usprawiedliwionej przyczyny.

§ 9. Szczegółowe postanowienia dotyczące składu, kompletów i trybu postępowania Rady ubezpieczeń społecznych i jej kompletów, określi regulamin, ustalony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej na wniosek plenum rady.

§ 10. Czynności biurowe Rady ubezpieczeń społecznych załatwia Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 1 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 850) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 4 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 111).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Robót Publicznych: *Norwid Neugebauer*